

אף שכל התורה כולה היא שפיית החסדה
ובסגולתה תלוי אשורנו
וישועת ערי אלקינו -
יתרון הכשר ניתן לסגולה זאת בהגיונו
במצוות הקודש והמקדש
וכל התורה התלויה בארץ,
אשר ד' אלקינו דורש אותה...
כי איך נבוא אל הארץ, ולא שמנו אל לב
לדעת משפט אלהי הארץ...?

"ליקוטי הראי"ה" ח"ב עמ' 160

הצללת נפשות של ממש

מ. אב לשלושה ילדים המגדל אותם בכוחות עצמו, אמם של הילדים אשר עברה סבל רב בחייה וכיום חולה ולא יכולה לטפל בילדים. בעקבות כך דואג הוא לבדו לחסרונם של שלושת ילדיו...

לפני תקופה התגלה אצל מ. גידול קשה ברגלו וצריך לעבור ניתוח לכריתת רגלו... ומצבו הכלכלי והבריאותי הולך ומדרדר מיום ליום. ובגלל החובות שרובצים עליו מטיפולים ומטיפולי אשתו אין לו במה להאכיל את ילדיו או לקנות להם בגדים - בשבת אוכלים הילדים רק לחם וחוממוס ולפעמים אף לבית הספר הולכים הילדים עם תיק ריק- ללא סנדוויץ'. בביתו מחסור גדול ואף את החשמל והמים רוצים לסגור לו בעקבות חובות מצטברים של תקופה ארוכה.

הצילו את מ. ואת משפחתו, ועזרו לו לעמוד על רגליו ולפרנס את משפחתו בכבוד אחר כל הסבל שעבר בחייו.

על פי דברי הרבנים ניתן לתרום מכספי מעשר

לארגון יש אישור על פי סעיף 46 לפקודת מס הכנסה

עזרי-קרן הצדקה המאוחדת לישראל
1800-39-50-50

כמו כן ניתן לשלוח מעטפה ל-ת.ד. 16216 ירושלים ת"ו | ניתן לתרום גם באתר שלנו:
או בהפקדה בבנק הדואר חשבון מספר: 8209909 | WWW.EZ-RI.COM

נריה - רביג לגאז רזיג!

נותרו 3 בתים דו משפחתיים
אחרונים עם גינות צמודות
קומה ראשונה 98 מ"ר
קומה שניה - מעטפת 71 מ"ר
רק 627,000 ₪!*

החל שלב ד':

בתים חד משפחתיים
צמודי קרקע, כחצי דונם.
החל מ-103 מ"ר,
קומה אחת.
מוחיר 687,000 ₪ **

בלב הארץ, 38 דקות מירושלים
ומת"א ו-15 דקות ממודיעין
וקרית ספר, שוכן היישוב
שתמיד רציתם לגור בו. ביישוב
גרות 170 משפחות והוא נמצא
בתהליך של תנופת בניה.
ביישוב מגוון שירותים לכל
הגילאים: • בתי כנסת לכל
העדות • מעון • 6 גני ילדים
• משחקיה • תלמוד תורה •
אולפנה • מקוואות • מגרשי
ספורט ועוד.

אמכס אכס נריה...*

מרכז מידע אמנה
1-800-260-240

הראל
0525-665993

גליון 149 | סיון תשס"ט | 42 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

במה תורתית חידוכולוגית ומעשית כחיוקן חזיתתנו בחצר

ישע שלנו

**מס' ישיר מכל מכשיר
ממקום ממנו חייגת
ביהודה ושומרון
למוקד חירום הקרוב!**
1208

כניסת חג, שבת: 19:07
צאתו: 20:24
יום: 19:22
ת"א: 19:22
חיפה: 19:15
20:28
חברון: 19:20
שכם: 19:12
20:25
ב"ש: 19:22
20:24

ביקורו של מבקר המדינה השופט מייכה לינדנשטראוס בבנימין, השבוע

צל הכרשה בחלכותך

הרב יאיר פרנק, רב היישוב עמונה ור"מ בישיבת שילה

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ

ואויבים שיכולים לפגוע בעם תוך כדי הליכתו. אולם גם סכנות רוחניות צפות ועולות, שהרי לא ראי מחנה העומד תחת רגלי ההר בו קיבל העם את התורה ובמרכזו המשכן, כהליכה במדבר, המחייבת פירוק המשכן והסתלקות הענן מתוכו. ואכן, מייד בתחילת המסע - "וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאַנְנִים רַע בְּאֶזְנֵי ה'" ... וְהָאֶסְפָּסָף אֲשֶׁר בְּקֶרְבּוֹ הִתְאַוּ תְּאֹוָה" (שם יא, ד-א).

ועוד מוסיפים ומבארים לנו חז"ל, שההליכה עצמה מהר ה', אף שהייתה טובה ומעולה בכדי לעלות ולבוא אל ארץ ישראל, היה בה גם טעם לפגם. "ולמה כתבה כאן - כדי להפסיק בין פורענות ראשונה לפורענות שנייה. פורענות שנייה מאי היא? 'וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאַנְנִים'. פורענות ראשונה 'ויסעו מהר ה', ואמר רבי חמא ברבי חנינא: שסרו מאחורי ה' - שנסעו מהר סיני בשמחה כתינוק הבורח מבית הספר". אף שעיקר מגמת ההליכה הייתה מתוך רצון להתקדמות ולעלייה מהר סיני אל קדושת ארץ ישראל, התערבבה לה גם איזו תחושת 'הקלה' על עזיבת הר ה', "אמרו שמא ירבה ויתן לנו

פרשתנו, מתחיל עם ישראל את המסע הארוך לארץ ישראל. מסע, שבמובן מסוים עוד טרם נגמר.

אחר כל ההכנות, פקידה ומניין של כל עם ה', סידור כל המחנה לדגלים, התקיעות והתרועות וידיעת כל אחד ואחד את תפקידו ואת סדר הליכתו בתוך הכלל - מתחילים במסע. הישיבה תחת ההר היא סטטית, וממשיכה את מעמד הר סיני. אולם ההליכה, היא מדרגה המיוחדת לאדם הנקרא 'מהלך' (שלא כמלאכים ה'עומדים') ועל כן דווקא היא המעלה את עם ישראל לארץ ישראל.

ספר מיוחד, כך מבארים לנו חז"ל, עוסק כולו בסודה של הליכה זו - "וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֵּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה ה' וַיַּפְצוּ אִיבֵיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנֵיךָ. וּבְנַחַח יֵאמַר שׁוּבָה ה' רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר י, לה-לו). "פרשה זו עשה לה הקדוש ברוך הוא סימניות מלמעלה ולמטה, לומר שאין זה מקומה. רבי אומר: לא מן השם הוא זה, אלא מפני שספר חשוב הוא בפני עצמו" (שבת קטז). ואכן, ההליכה צופנת בחובה סכנות חדשות. סכנות פיזיות פשוטות - אזור חדש לא מוכר,

המשך בעמוד 7

אימון אישי (קאוצ'ינג) ורפואה סינית בפגישה אחת!

לשלב בין טיפול בגוף לאימון הרוח והנפש ולנצח!
בעבודה פרטנית ובליזוי אישי

שוקי כהן
מטפל ברפואה סינית ומאמן אישי
צפון / מרכז: 054-2218122

ניצב מחוז ש"י הפורש:

"המתנחלים הם מלח הארץ"

מפקד מחוז שומרון ויהודה במשטרת ישראל, ניצב שלומי קעטבי, סיים השבוע את תפקידו לאחר כשנתיים בתפקיד. בראיונות הפרידה אמר קעטבי לכלי התקשורת: "אני מלא הערכה לאוכלוסייה הזאת, גם ביצהר וגם בחברון".

ניצב שלומי קעטבי סיים השבוע 30 שנות שירות במשטרת ישראל. בדרך הוא הספיק לפקד על כוחות הפריצה להר הבית בזמן המהומות שם, לפקד על הימ"מ, ולמלא מספר תפקידים במחוז ש"י. הוא הקפיד לשמור על ערוצי הידידות פתוחים עם ראשי ההתיישבות ועם רבנים בכירים, שלעיתים לא חסכו ממנו גם מילות ביקורת.

לקראת סיום תפקידו העניק קעטבי ראיונות לכלי התקשורת שבהם אמר בין היתר: "אני אוהב את המתנחלים. אני יהודי, גדלתי בבית בגניסטי. המתנחלים הם מלח הארץ, והקלות הבלתי נסבלת שמשמיעים, ואומרים 'מתנחבלים', זה גועל נפש. מי עושה את זה? זה אנשים כאלה שהנכונות שלהם לתת למדינה היא נכונות אפס. יושבי קרנות, שם בתל אביב. הוא מחנה את הג'יפ 4 על 4 שלו במדרכה של

שינקין. שם, על המדרכה, שותה אספרסו של בוקר בקפה ג'ו ומרשה לעצמו למתוח ביקורת ולספר חוויות". הדברים פורסמו באמצעי המדיה וכן בקולו של מפקד המחוז - ביומן הבוקר של גלי צה"ל ביום שלישי האחרון, שבו נערכו חילופי המפקדים. הטקס התקיים במפקדת משטרת ש"י באיזור E1 סמוך למעלה אדומים, כאשר לתפקיד מפקד המחוז נכנס ניצב חגי דותן.

בשבוע שעבר השתתפו מפקדי המחוז - היוצא והנכנס - בסיוור בגוש עציון, בו קיבלו השניים סקירה על האזור, והתרשמו מגבורת לוחמי כפר עציון, ומחידוש ההתיישבות במקום. בסיום הסיוור נערך אירוע פרידה של ראשי הרשויות ביש"ע שבו הוענק לניצב קעטבי ספר תנ"ך מהודר - מתנה סמלית למי שהיה עד לא מכבר הממונה מטעם המשטרה על מחוז ארץ התנ"ך שבו התהלכו גיבורי האומה והתרחשו האירועים המכוננים של העם היהודי. ●

מבקר המדינה מיכה לינדנשטראוס ביקר השבוע במועצת מטה בנימין

דוגמא נוספת שהעלה רואה הייתה טיפול איטי ומועט בשיפוץ כבישים בשטח המועצה מצד מע"צ, בשונה מהתייחסותה לכבישים שבאחריותה בצד המערבי של הקו הירוק. ראש המועצה טען כי הבירוקרטיה רק הולכת ומכבידה ומקשה על קבלת שרות ככל אזורי המדינה והתייחס גם לנושאים כגון: חוסר תקצוב הולם של מרכיבי ביטחון וכיתות כוננות, חוסר תקנים בכיבוי אש, בעיות במיגון האוטובוסים והרכבים הפרטיים, בעיות תקנים של עובדי ציבור, ועוד. במסגרת הביקור התארח מבקר המדינה גם בתל ציון, במרכז המבקרים של בנימין - "נחלת בנימין", ובאולפנת עפרה.

בסיום הסיוור הגיע מבקר המדינה למחסום חיזמא שם שמע סקירה על המשמעויות של הפקקים והעומסים במחסום הגורמים לסירוב של חברות ויזמים להשקיע באזורים קרובים מאוד לירושלים בשל זבזוז הזמן והעומסים במחסום.

מבקר המדינה הודיע כי התרשם מאוד מהביקור, מיופי המקום והאנשים וציין כי יבדוק את הנושאים שעלו לדיון במהלך הביקור. ●

מבקר המדינה השופט מיכה לינדנשטראוס התארח השבוע במועצה האזורית מטה בנימין וביקר במספר אתרים.

המבקר פתח את ביקורו בבניין המועצה בפסגות שם שמע מפי ראש המועצה אבי רואה סקירה בנושאים שונים איתם מתמודדת המועצה. רואה התייחס בדבריו למבקר על היחס הלא שיויוני לו 'זוכים' המתיישבים ברשויות המדינה, ובמיוחד לאכיפה המחמירה של המנהל האזורי המתייחסת לכל תג ו'קוצו של יוד' בחוק ומנגד איננה פועלת באותו אופן עם מקרי בנייה בלתי חוקית בכפרים הערביים.

מיגרן

סיוע לשיקום פינת החי

בערב שבת האחרון, שבת פרשת נשא, חדרו ערבים ליישוב מגרון וגנבו בעלי חיים מפינת החי של היישוב (סוס ושני עיזים). מעבר לחומרת הארוע ברמה הביטחונית, הדבר גרם לעוגמת נפש רבה לילדי היישוב אשר היו קשורים מאוד לשוקו הסוס לסוכר התיש ומוקה העז. אנו מנסים לשקם את פינת החי בהקדם האפשרי. כל מי שיוכל לסייע לנו בכך הן בבעלי חיים והן בתרומה כספית יבורך. לפרטים: יהודיע: 050-7399514, שוקי: 052-6071318 ●

אסור לגלות חולשה

זהו כדור שלג שחייבים לעצור אותו כבר עכשיו. דווקא עמידה איתנה עתה על זכותנו לקבל החלטותינו בעצמנו היא שתמנע סידרה של עימותים קשים יותר בעתיד.

חז"ל מכירים בכך שיש תקופות בהן יש להקפיד יותר על דברים מסוימים. לכן בשעת הגזירה יש מי שאומר שיהרג ובל יעבור גם על ערקתא דמסאנא - שרוך נעל שנקשר בדרך שנוהגים עובדים כוכבים, ובמקרים אחרים בעירות הספר, יוצאים בשבת להילחם גם נגד גויים שבאים "על עסקי קשותבן", על רכוש בלבד. גם בימים אלו על המנהיגות בירושלים להקפיד יותר. אסור לה לגלות סימני חולשה או שבירה למול מכבש הלחצים ומסע האיזמים וההפחדות. אסור לה לעשות "מחוות" כאלה ואחרות אלא לעמוד בתקיפות על עקרונותיה ועמדותיה. אסור לה לספק ליושבים בבית הלבן מראות של יהודים נלחמים ביהודים, של מתיישבים מצד אחד ואנשי כוחות הביטחון מהצד השני, של בתים הרוסים ומאחזים שוממים. אסור לה למצמץ.

"הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב". החלטות גדולות וחשובות בחיי האומה הישראלית עשו מנהיגים גדולים ללא הסכמת הממשל האמריקני, ופעמים לא מעטות אפילו בניגוד חריף לעמדתו. כך היה בהקמת המדינה בניגוד לעמדת משרד החוץ האמריקני, כך היה בהחלטה לפתוח במלחמת ששת הימים, וכך גם בהתקפה על הכור הגרעיני בעיראק ובהחלת הריבונות על רמת הגולן. ולעיתים, כשהתחשבו בעמדת ארה"ב שילמנו על כך מחיר כבד. למשל: כשנמנענו מלהנחית מכת מנע ביום הכיפורים. בכל אותם הפעמים שעמדנו על שלנו יצאנו מחוזקים - הן כלפי פנים ובייחוד כלפי חוץ. עלינו לחזק בימים אלו את ראש הממשלה בנימין נתניהו וחברי ממשלתו למען יעמדו בפרץ, מבית - מחברי הכנסת משמאל ומכלי התקשורת ומחוץ - בהדלפות ובהצהרות מכיוון הבית הלבן, וייתייצבו בצורה עיקשת ונחושה לשמור על האינטרסים האסטרטגיים, החשובים והחיוניים לביטחונה ולהמשך קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית עצמאית ריבונית בארץ ישראל. ●

באותו שבוע, אולי באופן סימבולי, התרחשו שני אירועים מרכזיים. האחד - תרגיל רחב היקף של פיקוד העורף והאחר - נאום של נשיא ארצות הברית ברק אובאמה בקהיר. הנאום הזה, כמו גם מכבש הלחצים הדורסני שמקיים ממשלו של הנשיא האמריקני, מהווים צפירת אזעקה עולה ויורדת.

נדמה שיש משהו בווישינגטון שרוצה בכל כוחו ליצור ולהעצים עימות עם ישראל. הפרשן המדיני של עיתון 'הארץ' אלוף בן הגדיר זאת כך: יש משהו שמנסה בכל כוחו להשפיל את ראש הממשלה הישראלי ואת ממשלתו - זאת כדי למצוא חן בעיני העולם המוסלמי. למען "יזמות הפיוס" הללו מוכן ברק אובאמה להפקיר, שלא לומר להקריב, את ביטחונה של מדינת ישראל. הוא מטיל את כל כוחו כדי לכופף את ידיהם של המנהיגים הישראלים ולהחליש אותם, ומנסה לכפות עליהם מהלכים מדיניים כאלה ואחרים. עקירת אלפי ישראלים חלוצים במאחזים והקפאת הבנייה ביש"ע הכוללת גם ריבוי טבעי שפירושה גירוש שקט של אלפי זוגות צעירים מהיישובים שבהם גדלו מדי שנה הם רק ההתחלה. בשלבים הבאים הוא מתכנן עבורו גם נסיגות נוספות, עקירת יישובים, הקמת מדינת טרור פלסטינית, וחלוקת ירושלים.

ממשל אובאמה מנהל מסע איומים והפחדות פוליטי נגד מדינת ישראל. הוא לא רק מתכחש להתחייבויות מכתבו של הנשיא בוש מ־14 באפריל 2004 המכיר בגושי ההתיישבות אלא לפעמים נדמה שהוא מנסה הלכה למעשה לבטל את החלטתו של הנשיא טרומן מ־14 במאי 1948 להכיר בישראל כמדינה עצמאית - זאת עלידי ניסיון גס ודורסני לקבוע מווישינגטון את מדיניות ישראל.

בימים אלה נקבעים כללי המשחק בין ממשל אובמה לממשלת נתניהו. אם נגלה חולשה ונרשה לארה"ב לקבוע אפילו את מדיניות הבניה והשיכון של ישראל בשומרון, ביהודה ובירושלים - הם יקבעו במקומו הכל: את הרכב הקואליציה בישראל, את גבולותינו, את חלוקת ירושלים ואת גורלו של הר הבית.

המוציא לאור:

מועצת ישי"ע

מועצת היישובים היהודיים ביהודה שומרון וחבל עזה בשיתוף: ישראל מאוחדת
בית הדפוס 11, גבעת שאול
ירושלים 95477
טלפון 02-6211999
פקס 02-6516662
perla@myesha.org.il
אין מערכת אחראית לתוכן המודעות

עורך:
ישי הולדר

כותבים:
משה מאיסדורף
צילום השער:
הלל טיייר

פרסום מודעות:
שיראל בליינר
052*8903906

הפצה:
מקור ראשון - דוד
052*8908519

עיצוב והפקה:
שילה ● ברכץ
02*9973875

עכשיו הזמן להציל את יהונתן פולארד

8592 ימים בכלא!
מתפללים לשחרור יהונתן בן מלכה
קוראים לשחרור פולארד:
www.pollardnow.org

לפרטים והצטרפות לפעילות:
טלמסר 054-6437218 | פקס 02-5636162
www.freepollard.net | freepollard@gmail.com

סיפור של מקום

אינו מזכיר את הרגליים, מדוע?

ראוי לציין כי יש חוקרים הטוענים, כי למנורה לא היה כלל בסיס אלא שלוש רגליים גדולות (ראה למשל 'ארץ ישראל' ו' תשכ"א). רעיון זה אינו עומד בפני הביקורת, שכן התורה מזכירה במפורש כי יש 'ירך' למנורה. גם יוסף בן מתתיהו מתאר שיש למנורה בסיס אך אינו מתאר כלל רגליים.

הרב ישראל אריאל בספרו 'מנורת זהב טהור' (ספר זיכרון שיצא בשנה האחרונה לזכרו של הנער יוסף פריאל ז"ל שנקטף בדמי ימיו) מעלה פתרון לשאלה זו, ומציע, כי אכן יש למנורה בסיס מעין תיבה וזהו ה"ירך", אך לייצוב המנורה הוסיפו רגליים קטנות, דבר המונע נזילת שמן, חשש דליקה וכד'. מתברר, על כל פנים, כי רגלי המנורה אינם חלק מהותי בכלי כמו רגלי השולחן ולכן אינן נזכרות.

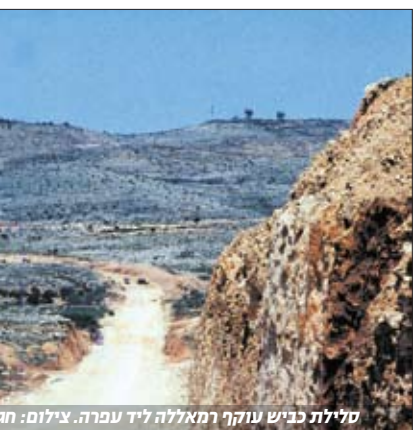
רבות נכתב סביב המנורה המגולפת בשער טיטוס, האם היא מנורת המקדש או לא. אחד המפקקים בעובדה המקובלת שאכן זו מנורת המקדש, היה הרב הראשי לארץ ישראל הרב יצחק אייזיק הרצוג זצ"ל (מחיים לז). במאמרו העלה הרב הרצוג שתי נקודות. הראשונה - העובדה שלמנורה בשער טיטוס אין רגליים. השנייה - העובדה שבתחתית הבסיס יש צורת דרקון. מדובר

י זה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד־פְּרָתָהּ מְקֻשָּׁה הוּא" (במדבר ח, ד).

על צורת המנורה המתוארת בפסוק בלשון זו מפרש רש"י (וכן בשמות כה, לא) כי ה"ירך" הוא כמין תיבה ושלש רגליים יוצאות ממנה למטה. הדבר צריך הסבר, שכן, בפסוק נזכרת "ירך", אך רגליים אינן נזכרות. ואכן המתרגמים דיברו על "שידה" (אונקלוס) "בסיס" (יונתן) כלומר, תיבה ולא רגליים.

הרגליים נזכרות בגמרא במנחות, ובברייתא דמלאכת המשכן. גם הרמב"ם (בית הבחירה ג, ב) כותב: "והיו לה שלוש רגליים". עם זאת בסיכום ההלכה, כשהרמב"ם מביא את הדברים שבלעדיהם המנורה פסולה

סלילת כביש עוקף רמאללה ליד עפרה. צילום: חנ

שהתעוררו, הכין בשנת תשמ"ז, 1987, מזכ"ל מועצת יש"ע אורי אריאל מסמך בשם המועצה, שהוגש לשרי הממשלה: "מאז הקמת ממשלת האחדות הלאומית לפני שנתיים וחצי" - כתב אריאל - "הוקמו ביש"ע שני יישובים חדשים בלבד, מתוך ששה עליהם סוכם, וגם שני אלה הועלו באופן סמלי ללא תשתית ראויה. בהעדר תקציב הולם שורר קיפאון כמעט מוחלט בהכנת התשתית הנדרשת להרחבת היישובים העירוניים והכפריים ברחבי יש"ע, ובכלל פריסת דרכים, הכשרת קרקע לשכונות חדשות וכד'".

ובהמשך המסמך מפרט אריאל מהם הכבישים שצריכים לסלול אותם למען חיזוק ההתיישבות: כביש מהיר ירושלים-חברון; עוקף קלקיליה-עוקף עזון; גמר חוצה שומרון; עוקף מעלה לבונה-דרך עלי.

לקראת ההחלטה על תקציב 1990 פנה אריאל למרכז הליכוד בוועדת הכספים, ח"כ אריאל ויינשטיין, וביקש אותו להוסיף 60 מיליון שקלים לתקציב מע"ץ (מחלקת עבודות ציבוריות) עבור מערכת הכבישים ביש"ע. מנכ"ל משרד השיכון באותם ימים,

מבט להתיישבות

תנופת הכבישים העוקפים

אחד הגורמים המשמעותיים בגידול ההתיישבות, היה סלילת הכבישים החדשים ביו"ש.

כבר בשלבים הראשונים של תכנון ההתיישבות ביו"ש, הבינו כל העוסקים בדבר שמערכת כבישים מודרנית היא אחד התנאים הבסיסיים לבניית התיישבות רחבה. בשנת תשמ"ד, 1984, תיכננה ועדה בין משרדית של מע"ץ, משרד הביטחון, המינהל האזרחי, משרד השיכון ומשרד המדע והפיתוח, תכנית אב לכבישים ליש"ע. בראש הוועדה עמד המתכנן שמעון פרהנג, שיהיה לאורך כל השנים המתכנן הראשי של הכבישים העוקפים ביו"ש. התוכנית אושרה במועצת התכנון העליונה. באותה שנה דחף משרד המדע והפיתוח להתחלת ביצוע כביש חוצה שומרון. הסלילה עתידה להסתיים רק שנים רבות אחריכן, אחרי פרוץ מלחמת אוסלו ("האינתיפאדה השנייה") בשנת 2000.

אנו עדיין בימי האינתיפאדה הראשונה. התנועה לגוש־עציון ולהרחברון עברה בתוך בית־לחם. התנועה לגב ההר בחבל בנימין עברה בתוך רמאללה, והתנועה ליישובי גב ההר בשומרון חצתה את שכם. ההתפרעויות בצירי תנועה אלו נתנו דחיפה לביצוע כבישים עוקפי ערים ערביות. כבישים אלו, שתוכננו מסיבות תחבורתיות גרידא, קיבלו כעת גם חשיבות ביטחונית. הם נועדו בראש וראשונה להוציא את התחבורה היהודית מתוך הערים הערביות.

בהתאם לקו מחשבה זה, והצרכים

יהודה גליק
מנכ"ל מכון המקדש

זזה מעשה המנורה

על ידי אמנים בעזרת נדיבות ליבם של אנשים - איש כאשר ידבנו לבו, כשהכל מצפים ומייחלים לראות את בית ה' נבנה בירושלים.

מעניין מאמרו של רון פלד במאמר שפירסם לפני כחודש במדור התיירות של YNET: "גם לחילוני כמוני, קשה לעמוד מול מנורת המקדש העשויה זהב על רקע הר הבית ולא לחשוב על העבר המפואר של ירושלים לפני כאלפיים שנה..."

"בליבו של הרובע היהודי בירושלים ניתן כיום לבוא ולראות עשרות כלי המקדש מזהב כסף ונחושת כשרים ומוכנים לשימוש. כולם נעשו, לא לפני לימוד ומחקר מעמיקים. מלבד שחזור הכלים, מוצגים בתערוכה עשרות ציורי שמן מרהיבים שצוירו על ידי ציירים ממיטב ציירי ישראל. ציורים אלו ממחישים באופן מדויק את תולדות המקדש, עבודת המקדש, ואת מרכזיותו של המקדש בעם ישראל..."

יש שותפים רבים לעשייה במכון, והנו מודים לכולם מעומק לב. הציבור הרחב נקרא לבוא ולהתרשם מכלי המקדש המוצגים בתערוכה, אך גם להצטרף כשותפים בפועל לעשייה, והכל - לקראת

בנין המקדש במהרה. ●

לסיורים וביקורים במכון המקדש:

02-6264545

בצורה הנהוגה בין עובדי עבודה זרה, ולא יעלה על הדעת שתוטבע על בסיס מנורת המקדש. באשר לחסרון הרגליים - הדבר מוצא את פתרונו כדלעיל, כי מדובר ברגליות קטנות, אך מה באשר לדרקון?

במחקר מעמיק שעשה הרב ישראל אריאל בספרו ה"ל" (אותו ניתן לרכוש במכון המקדש) על בסיס שחזורים עתיקים של שער טיטוס, ועל בסיס צילומי תקריב איכותיים מאוד (יצוין כי הגילוף בשער טיטוס הוא בגובה של כעשרים מטר) מסתבר, כי כלל אין במנורה דרקון! מדובר בציור של הכרובים הפונים זה אל זה, ועיטור זה נפוץ במקדש, כגון על הארון, הפרוכת והכתלים.

ספרו של הרב אריאל נכתב כמחקר לקראת עשיית המנורה, תהליך שהתמשך על פני שנים והגיע לסימומו המוצלח תודות לנדיב מר ואדים רבינוביץ.

המנורה היא דוגמה אחת מיני רבות, המשקפת מחקר רחב המתקיים במכון המקדש. הציר המרכזי סביבו מתמקד המחקר במכון, הינו המחקר היישומי. דהיינו, מהקר שמהווה בסיס להכנת כלים כשרים ומוכנים לשימוש במקדש. הכלים המוצגים במכון נעשים לאחר מחקר מקיף הנועשה בבית המדרש הגבוה של המכון - "בית הבחירה". הכלים נעשים

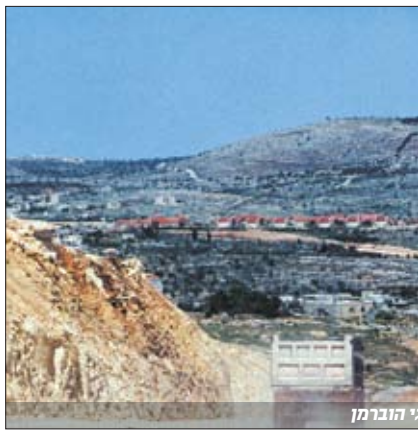
זקוק ל-15 מיליון שקלים עבור קופת־חולים לאומית ועבור תנועת בית"ר. נשאר לו 40 מיליון שקלים בקופה.

תוך כדי ישיבה יצאו נציגי הליכוד - אריאל ויינשטיין וחיים קופמן ויידל לחיים ארוכים מיכאל איתן - אל נציגי מועצת יש"ע שהמתינו להם באחד החדרים. ראשי המתיישבים החלו להעלות את מבוקשם. "אנחנו צריכים 8 מיליון שקלים עבור כביש נילי-שילת במערב בנימין" - שטח אורי אריאל את בקשתו של ראש מועצת מטה בנימין פנחס ולרשטיין. גיזבר "אמנה" משה יוגב ביקש עוד 12 מיליון שקלים עבור כביש ירושלים-גוש עציון. (בכסף הזה נסלל לימים הקטע הראשון של הכביש, בין אלעזר ונווה־דניאל. שנה וחצי אח"כ, כשיעלה יצחק רבין לשלטון, הוא יהפוך את התקציב הזה לתקציב שנתי - וכך נסלל כביש המנהרות מירושלים לגוש־עציון).

את יתרת הכסף ביקשו ראשי המתיישבים עבור קרוואנים ותשתיות. כך השיגו את 40 מיליון השקלים שקיבל הליכוד, לטובת מתיישבי יש"ע.

בחודש פברואר 1992 אושרו עוד 87 מיליון שקלים לכבישים ביש"ע: כביש קרני שומרון-קדומים, כביש דולב-ביתוניא, כביש רנתים-בית אריה, כביש נחליאל-טלמון-דולב, שלושתם במערב בנימין, כביש עוקף חיזמא מצפון לירושלים, כביש בית חג'י-מנוח וכביש סמוע-סוסיא - שניהם בהר־ברון, כביש עוקף-יתמא, וכביש עוקף שכם על גב ההר בשומרון. הכביש האחרון היה היחיד שרבין מנע את סלילתו כשחזר לשלטון. הוא הושלם רק כשפרצה מלחמת אוסלו. לימים יהיו הכבישים הללו קרש הצלה להתיישבות בימים הקשים שלאחר הסכם אוסלו. ●

מעובד מתוך ספרו של חגי הוברמן "כנגד כל הסיכויים" על תולדות מפעל ההתיישבות ביו"ש, הוצאת ספריית נצרים

עמוס אונגר, סבר אמנם ש-30 מיליון בהחלט יספיקו, אבל במועצת יש"ע החליטו להוסיף "מקדם ביטחון": 60 מיליון, על כל צרה שלא תבוא.

בליל ההחלטה בכנסת על התקציב, בילו ראשי מועצת יש"ע ו"אמנה" כמנהגם בכנסת, כדי לוודא שהכספים אכן יאושרו. כשאושר התקציב הלכו הביתה שמחים וטובי לב, בלי להבין את ה"תרגיל" שעשו להם. כדי שהכסף ייועד לכבישים, חייב כל כביש לקבל שורה בספר התקציב, עם פירוט המפרט הטכני של הכביש. במע"ץ שמחו על התוספת של 30 מיליון שקלים, אבל כבישים ביש"ע לא צמחו מכך.

שנה אחר־כך, למודי ניסיון, שוב התמקמו ראשי מועצת יש"ע בכנסת ערב קבלת התקציב, לוודא שהפעם יקבלו את הכספים המגיעים להם. יאיר לוי, חבר כנסת מש"ס, הצליח להשיג ליישובות החרדיות הספרדיות מאות מיליוני שקלים תוך כדי משחק בין העבודה לליכוד. ח"כ חיים רמון, אז ח"כ מהאופוזיציה, ביקש מצידו לדאוג לכספים עבור קופת־חולים. הוא הגיע להסכם עם נציגי הליכוד, שכל מפלגה תקבל סכום ייעודי של 55 מיליון שקלים. הליכוד היה

חיבת הארץ של גדולי ישראל

**ראש הרבנים לא"י הרב יעקב מאיר חלק ב'
"ידע ידעתי את צרכי עמנו בארצנו, בימינו ובזמננו,
על כן הקדש אקדיש את כוחותי וכישרונותי"**

לציון". בהכתרתו הצהיר על כוונותיו העיקריות מתפקיד זה:

"ידע ידעתי את צרכי עמנו בארצנו, בימינו ובזמננו, על כן הקדש אקדיש את כוחותי וכישרונותי שחנני אלוקים בהם להבטחת מצב עדתנו האומללה, להיות למליץ טוב בין עם ישראל ובין הממשלה למען ידע כל עמנו ליהנות מהזכויות שזכתהו בהן וקדן ישראל יורם פה בכבוד. השתדל אשתדל להנהיג סדרים נכונים וישרים בכל עסקי ועניני הקהל למען ינהג הכל על פי הצדק היושר והחוק. ...עשה אעשה כל אשר ביכולתי להיטיב את מצב החכמים, העניים, היתומים והאלמנות, אשפט את משפטים, אריב את ריבם נגד מי שתקיף מהם ואביא לכולם

הלוויית הרב יצחק מאיר בירושלים בסיוון תרצ"ט (1939)

הרווחה. היטב איטיב את חנוך בני הנעורים, על ידי סדרים ומשטרים טובים בהת"ת עד הביאי אותו למדרגה כזו שממנו ייצאו תלמידים מורי הוראה בישראל ויהיו לתפארת לעדת הספרדים בירושלים... בקצרה, את כל כישרונותי, את כל כוחותי ואת חיי אקדיש לטובת עדתי. עד יומי האחרון אעבד להרמת קרן עדתי, להטבת מצבה בחומר וברוח, ועדתנו תשוב לפרוח ולשגשג כמקדם וה' ישפת שלום..."

כאשר עמדה על הפרק שאלת מתן זכות בחירה לנשים בבחירות לאספת הנבחרים הראשונה בשנת תרפ"ב (1922), והחרדים נטו שלא להשתתף בבחירות, כתב הרב מאיר, כי גם אם ההחלטה אינה במקומה - אין זה מחויב שהדתיים יפרשו מן הבחירות. ואכן, הרב מאיר השתתף ואף נבחר כחבר נשיאות אספת הנבחרים הראשונה.

בעשור האחרון לחייו כיהן בתפקידיו כראש הרבנים לארץ ישראל (שמו הקודם של תפקיד הרב הראשי לישראל), נשיא בית הדין הגדול לערעורים ונשיא מועצת הרבנות הראשית שלא על מנת לקבל שכר.

הרב יצחק מאיר נפטר בליל שבת, ט' בסיוון תרצ"ט (1939). לאחר פטירתו מילא את מקומו הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל, ראשית כממלא מקום, ולאחר תום ה"שלושים" - כרב ראשי לארץ ישראל. ●

בקיץ תרס"ז (1907) הוזמן הרב יעקב מאיר על ידי ראשי הקהילה היהודית בסלוניקי לכהן כרב בעיר, וכיהן שם למעלה מעשר שנים. בימי מלחמת העולם הראשונה סייע לשחרורה של ארץ ישראל על ידי הקמת לגיון עברי המורכב מיהודי יוון. הרב מאיר היה בקשר מתמיד עם ראשי התנועה הציונית בארץ ישראל בעניין זה.

בשנת תרע"ז (1917) פרצה שריפה גדולה בסלוניקי, אשר כילתה למעלה ממחצית העיר. השריפה פגעה גם בספרייתו של הרב מאיר והשמדה חידושים רבים שכתב על השולחן ערוך, בעיקר על החלקים אבן העזר וחושן משפט. הרב מאיר פעל מיידית לסייע לנפגעי השריפה, ובאמצעות קשריו עם בריטניה, סייע באספקת רופאים ותרופות, מים ועזרה לנפגעים. לאחר השריפה כתב בכתב פרטי: **"היות כי לדאבוני פרצה תבערה גדולה בשאלוניקי בשנת תע"ז ונשרפו כל בתי עיר הפנימית ובכללם גם משרד הרבנות והמעון שאני דרתי בו, נשרפו גם שני הקונטרסים אשר טיפחתי וריביתי בימי בחרות, הראשון על שו"ע אבן העזר והשני על חושן משפט, ולא נשארה לי העתקה מהם... חוץ מזה לא נשאר בידי כלום. עתה אין בכוחי לכתוב חידושי תורה מחמת כמה סיבות. ראשית, אין לי כל הספרים הדרושים לתכלית זו, ספרייתי העשירה שהייתה לי לפני נוסעי לסאלוניקי התפוררה והתפזרה... שני טרדות הציבור מונעות עתה ממני להפנות לזה ושלישית הנה באתי בימים וזקנה קפצה עלי. אני מוסר מודעה כי כל מה שאנוכי רושם וכותב בפנקסי אינו לשם חיבור כדי להדפיסו היות ידעתי שאין בו דיבור של ממש..."**

בשנת תרע"ט (1919), עם תום מלחמת העולם הראשונה, עזב הרב מאיר את משרתו ושב לירושלים. עם שובו נתבקש להופיע בפני הוועדה האמריקנית אשר חקרה את דעת תושבי ארץ ישראל על ההסדר המדיני הרצוי להם. הרב מאיר נאם נאום אשר הותיר רושם עמוק בליבם של חברי הוועדה.

עם ייסוד הרבנות הראשית לישראל, ביום ט"ז באדר א' תרפ"א (1921), נבחר יחד עם הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל לכהן כרב ראשי לישראל, והוכתר בתפקיד "הראשון

**ברכונים וזמירונים
לשמחות ואירועים**

www.birkonim.co.il

02-9973875

באהבה רבה, צוות העלון

המשך מעמוד השער

לתגובות: yshilo@yshilo.co.il

ועוד מספרת לנו התורה - "וְאֵינֹן בְּרִית ה' נִסָּע לִפְנֵיהֶם". ולכאורה, וכי כך ראוי להיות שיהיה ארון ה' נמצא לפני המחנה?! והרי בפרשת במדבר בסדר הליכת המחנות למדנו כי - "וְיִנָּסַע אֹהֶל מוֹעֵד מִמּוֹעֵד מִחֲנֵה הַלַּיִל בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֵה",

שיליה • ברכץ בית אל